

vidla účel, by si zajistil vliv na konečnou úpravu vyrovnání. V souzeném případě lze tím méně použití předpisu § 863 obč. zák., ana žalovaná vzala přihlášku zpět. Započtením se nedostalo žalované ani zvláštní výhody ve smyslu § 47 vyr. ř., neboť účinek jeho nastal před zahájením vyrovnacího řízení, kdy se obě pohledávky střetly, a to již po samém právu.

Čís. 11635.

Do usnesení soudu o neschválení prodeje nemovitosti, na níž vázlo předkupní právo nezletilcovo, není oprávněn k rekursu kupitel nemovitosti.

(Rozh. ze dne 4. května 1932, R I 306/32.)

Opatrovnický soud schválil tržové smlouvy, jimiž Vladislav J. prodal Josefu V-ovi a Josefu N-ovi nemovitosti, na nichž vázlo předkupní právo pro nezletilé děti zůstavitelovy. K rekursu zájmového opatrovníka rekursní soud napadené usnesení zrušil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekursy Josefa V-a a Josefa N-a.

Důvody:

Rekurentům nelze přiznati oprávnění k rekursu. Podle § 37 zákona ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n. jest oprávněn k rekursu jen účastník nesporného řízení; podle § 6 citovaného zákona jest účastníkem ten, kdo může býti rozhodnutím soudu ve svých právech přímo dotčen nebo kdo uplatňuje právní zájem, by soud učinil nějaké rozhodnutí. Toho u rekurentů není. Jde o poručenské schválení smluv tržových, jimiž rekurenti koupili od Vladislava J-a nemovitosti, na nichž pro dítky prodávajícího nezletilé Žofii a Miroslava J-ovy vázne právo předkupní, jménem těchto nezletilých, tedy o schválení vzdání se tohoto práva předkupního. To však jest věci vnitřního řízení poručenského, jež musí býti posuzována jen s hlediska prospěšnosti pro chráněnce, rekurenti nemají právního nároku ani právního zájmu na rozhodnutí soudu a proto se rozhodnutí to nemůže přímo dotknouti jejich práva; pouhý hospodářský zájem nestačí k tomu, by jim byla přiznána role účastníka. K rekursu proti usnesení soudu ve příčině řečeného schválení smluv za nezletilé jest oprávněn jen ten, kdo jest po zákonu povolán chrániti jejich zájmy, tedy v souzeném případě zájmový opatrovník nezletilcům zřízený (viz čís. 903, 5844, 6400 a 7505 sb. n. s.).

Čís. 11636.

Složil-li nájemce jistotu v hotovosti nebo ve vkladní knížce, jest pronajímatel nejen oprávněn, nýbrž i povinen učiniti se po skončení nájmu zaplacen z jistoty (dát si jistotu odpočísti od své pohledávky).

(Rozh. ze dne 4. května 1932, Rv I 487/31.)